

על עזבוז אחד

אשר שעוד בילדותו, בהחכוננו
בלילות החורף הארוכים, באביו המוסרי
כשהוא מושך בנוצת האוזן וכותב בזהירות
ובדיקנות, מוסיף אות לאות ותג לתג
בחורה הקדושה, — נזכר רעיון על יצירה
דבר גדול ושלם, שיש בו מן הכינוס
והגיבוש: רעיון יצירת-הלכסיקון. לא
בכדי ניסה את כוחו עוד בילדותו לחבר
מלונים.

ואולם בעודנו עושה כה וכה,
צובר וכונס בשקידה, במסירות ובחבה
אבן אחרי אבן, חומר לבנינו, — בא המות.
מפעל החיים לא נסתיים. נפסק
כאמצע והוא מצפה לתקונו: לתקים את
שם הכת על נחלתו בלכסיקון הסופרים
העברים.

ועוד עזבוז אחד נשאר אחריו:
עזבוז ספריו. לפני מותו הביע את רצונו
שספריו יעברו לספריית-נהלל, מקום
שהספר והעבודה כרוכים יחד.

הדבר הזה הוצא לפועל עכשיו,
למלאת שנה למותו, ובספריית-נהלל
מתנוססת על ארון ספריו של המנוח
כתובת צנועה:

עזבוז הסופר זכריה פישמן ויל,
כיב אדר תרני"א — י"ב אלול תרפ"ו
לביית הספרים שבנהלל.

ני. ד. קרפיבנר